

Univerza v Ljubljani
Akademija za *likovno umetnost*
in oblikovanje

UNIVERZITETNI ŠTUDIJSKI PROGRAM PRVE STOPNJE

Kiparstvo

1. PODATKI O ŠTUDIJSKEM PROGRAMU:

Ime: Kiparstvo

Stopnja: univerzitetni študijski program 1. stopnje

Trajanje: 3 leta (6 semestrov); skupaj 180 kreditnih točk po sistemu ECTS

Smeri: program nima smeri

Vrsta študija: redni in izredni študij

Študijsko področje po klasifikaciji KLASIUS: 2113 Kiparstvo.

Znanstvenoraziskovalna disciplina po klasifikaciji FRASCATI: humanistična področja

Razvrstitev v nacionalno in evropsko ogrodje kvalifikacij: Raven SOK: 7, Raven EOK: 6, Raven EOVK: prva stopnja

Strokovni naslov:

- diplomirana kiparka (UN) oziroma diplomirani kipar (UN)

Okrajšava:

- dipl. kip. (UN)

2. TEMELJNI CILJI

Študij kiparstva je od ustanovitve ena od temeljnih disciplin, ki se poučujejo na ALUO. Od svojih začetkov je študij na Oddelku za kiparstvo doživeljal modifikacije, prilagajanja in lahko rečemo tudi velike spremembe. Slovensko kiparstvo je v svoji tradiciji bilo najprej vezano na evropski in kasneje na širši svetovni umetniški prostor, tako so tudi perspektive in prihodnost danes nujno povezane z globalnim umetniškim kontekstom. Njegovo prihodnost vidimo v tesni – vendar ustvarjalni in kritični – komunikaciji in povezanosti z razvojem kiparstva na sploh in v kombinaciji strokovnega in teoretičnega znanja ter praktične usposobljenosti umetnika – kiparja. Kiparstvo je ena izmed smeri umetnosti, ki v svoji osnovi izhaja iz tradicionalnega, rokodelskega obvladovanja materialov in tehnik,

vendar je bilo že v preteklosti kot tudi danes interdisciplinarno in idejno vpeto v sočasna dogajanja v drugih umetnostih in humanističnih znanostih, zato se na podlagi ateljejskih, teoretičnih in strokovnih znanjih omogoči pridobitev primerne in relevantne znanja.

Današnjemu kiparju tako ne zadostuje le tehnika, torej fizična materializacija, neposredna realizacija mimetičnih ali vizualno likovnih zamisli z obvladovanjem temeljnih tehnik, saj je sodobno kiparstvo vse bolj kompleksno. Zahteva obvladovanje in povezovanje različnih konceptualnih in tehničnih procesov kipa ter tudi analizo in sintezo sodobnih pozicij in novih medijev v umetniški produkciji. Zato je predlagan študij kiparstva na prvi stopnji interdisciplinaren študij, s ciljem oblikovati široko in razgledano osebnost, ki v procesu ustvarjanja in razvijanja kipa, torej umetniškega dela, razume, združuje in povezuje široko teoretsko znanje in vedenje, spoznava in kombinira idejne/konceptualne in praktične/materialne/tehnične postopke. Spoznavanje preteklega in sodobnega ter razvijanje lastnega kiparskega jezika navaja študente k študijski radovednosti in analizi, kontekstualizaciji in raziskovanju ter odkrivanju novih vsebin, oblik in postopkov. Študent se sočasno na teoretski, formalni, materialni in konceptualni ravni sooča z kompleksno povezanostjo fizičnih, materialnih, vsebinskih, oblikovnih, ontoloških in domišljjsko/imaginarnih plasti in družbenih pogojev kiparske oblike in njegove percepcije, ki v vsej zgodovini človeške civilizacije niha med dvema dihotomijama: med umskim in fizičnim delom, ter med kognitivnim in imaginarnim, torej posnemanjem realnega, resničnega in upodobitvijo skritega, nevidnega sveta. Človekovo osebno izkustvo je tu temeljno, vendar je nujno postavljeno v družbeni kontekst in njegovo merilo v odnosu do kipa in hkrati do realnega in/ali družbenega in medijskega prostora. Nenazadnje se študenta v njegovem individualnem delu nenehno spodbuja k refleksiji in raziskavi, eksperimentu in razvoju kiparskih oblik in postopkov preko obstoječih rešitev in konvencij.

1. SPLOŠNE TER PREDMETNO-SPECIFIČNE KOMPETENCE, KI SE PRIDOBIO S PROGRAMOM

Splošne kompetence, ki se pridobijo s programom

- Sposobnost povezovanja temeljnih znanj s prakso,
- obvladovanje osnovnih in bolj kompleksnih veščin, tehnik, metod, postopkov in procesov dela,
- sposobnost obvladovanja celotnega procesa oblikovanja kiparske forme; torej sposobnost formuliranja ideje, najti najboljše tehnične rešitve in jih uspešno oblikovati in realizirati,
- sposoben konceptualnega mišljenja, samorefleksije in analize,
- kritična in samokritična presoja ter sposobnost za delo v skupini,
- razvita sposobnost za razumevanje soodvisnosti med sodobnimi tehnologijami in klasičnimi kiparskimi tehnikami,
- sposobnost analize in samostojnega študija problema,
- sposobnost razumevanja drugih likovnih področij in prevajanje enega likovnega jezika v drugega,
- sposobnost eksperimentiranja in improvizacije v ustvarjanju kiparskega umetniškega dela,
- razvita etična in profesionalna odgovornost do lastnih kiparskih izdelkov in do njegove predstavitve v javnem ali urbanem okolju,
- avtonomnost pri izvajanju teoretičnih in praktičnih nalog,
- sposobnost samostojnega umetniškega ustvarjanja,
- razvite komunikacijske sposobnosti in spretnosti v domačem in mednarodnem okolju.

Predmetnospecifične kompetence, ki se pridobijo s programom

- Teoretična in praktična znanja s področja modeliranja (v glini) portreta in prosto stoječe figure,
- obvladovanje anatomije človeškega telesa in njegovih estetskih, dinamičnih in funkcionalnih lastnosti in specifičnosti, -doseganje visoke stopnje plastične senzibilnosti z uporabo vizualno
- likovno teoretičnih zakonitosti,
- povezovanje in razumevanje razvoja temeljne kiparske discipline z upoštevanjem anahroničnega toka njenega zgodovinskega razvoja,
- upoštevanje sodobnih tehnologij v njihovem anahroničnem odnosu do klasičnih kiparskih tehnik in tehnologij, -medsebojna povezanost temeljnega kiparskega znanja s sorodnimi področji likovnega izražanja (slikarstvo, arhitektura, design, fotografija, video)
- medsebojna povezanost temeljnega kiparskega znanja z drugimi področji, kjer so možne aplikacije,
- sposobnost umeščanja novih informacij in interpretacij v kontekste temeljne discipline;
- sposobnost umeščanja temeljne kiparske discipline v urbano okolje,
- sposobnost prezentacije kiparskega umetniškega dela v časovno omejene prostorske postavitve,
- stalen razvoj veščin in spretnosti z uporabo informacijsko komunikacijskih tehnologij,
- stalna težnja po predstavitvi lastnih kiparskih umetniških del na javnih mestih, tako doma kot v tujini.

3. POGOJI ZA VPIS IN MERILA ZA IZBIRO OB OMEJITVI VPISA

V program se lahko vpiše:

- a) kdor je opravil maturo,
- b) kdor je opravil poklicno maturo v kateremkoli srednješolskem programu in izpit iz enega maturitetnih predmetov: umetnostna zgodovina, likovna teorija, zgodovina, filozofija, psihologija ali sociologija; izbrani predmet ne sme biti predmet, ki ga je kandidat že opravil pri poklicni maturi,
- c) kdor je pred 1. 6. 1995 končal katerikoli štiriletni srednješolski program.

Vsi kandidati morajo opraviti preizkus nadarjenosti, ki poteka in se ocenjuje po Pravilniku o preizkusu nadarjenosti Akademije za likovno umetnost in oblikovanje in pravilih Vpisne komisije Univerze v Ljubljani, objavljenih v vsakokratnem letnem Razpisu Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Če bo sprejet sklep o omejitvi vpisa (če bo poleg končane srednje šole nadarjenost izkazalo več kandidatov, kot je vpisnih mest), bodo:

Kandidati iz točk a) in c) izbrani glede na:

- uspeh pri preizkusu nadarjenosti 90% točk
- splošni uspeh pri maturi oziroma zaključnem izpitu 5% točk
- splošni uspeh v 3. in 4. letniku 5% točk

Kandidati iz točke b) izbrani glede na:

- uspeh pri preizkusu nadarjenosti 90% točk
- splošni uspeh pri poklicni maturi 4% točk
- splošni uspeh v 3. in 4. letniku 3% točk
- uspeh pri maturitetnem predmetu 3% točk

V izjemnih primerih se v navedene študijske programe lahko vpiše tudi, kdor ne izpolnjuje vpisnih pogojev iz točk a), b), c), izkazuje pa izjemno nadarjenost.

Predvideno število vpisnih mest:

Kiparstvo 6 rednih mest

4. MERILA ZA PRIZNAVANJE ZNANJ IN SPRETNOSTI, PRIDOBLENIH PRED VPISOM V PROGRAM

Pri priznavanju neformalno pridobljenega znanja in spretnosti se uporablja *Pravilnik o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja...* ki ga je sprejel Senat UL na seji 29.05.2007.

Študentu se lahko priznajo znanja, pridobljena v različnih oblikah izobraževanja, ki po vsebini ustrezajo učnim vsebinam predmetov v programu Kiparstvo. Mednje sodi izobraževalna aktivnost, ki poteka v ali izven izobraževalnih institucij. Izobraževalne aktivnosti, programi, tečaji in druge oblike slušatelju ne dajejo javno veljavne stopnje izobrazbe ali kvalifikacije.

V kategorijo neformalno pridobljenega znanja sodi tudi znanje, pridobljeno v okviru delovnih izkušenj, znanje, pridobljeno s samoizobraževanjem ali v okviru ljubiteljskih dejavnosti, kot tudi znanje, pridobljeno z izkustvenim učenjem.

O priznanju teh odloča Študijska komisija ALUO, na podlagi pisne vloge kandidata in priloženih spričeval in listin, ki dokazujejo uspešno pridobljeno znanje in njegovo vsebino.

Pri tem se smiselno upošteva 2. in 4. člen *Pravilnika o postopku....*

Pri priznavanju znanja, pridobljenega pred vpisom, bo Študijska komisija na podlagi 1.-7. člena *Pravilnika o postopku...* upoštevala še naslednja merila:

- ustreznost pogojev za pristop v različne oblike izobraževanja (zahtevana predhodna izobrazba za vključitev v izobraževanje),
- primerljivost obsega izobraževanja (število ur predhodnega izobraževanja glede na obseg predmeta), pri katerem se obveznost priznava,
- ustreznost vsebine izobraževanja glede na vsebino predmeta, pri katerem se obveznost priznava.

Pridobljena znanja se lahko priznajo kot opravljena obveznost, če je predhodno izobraževanje obsegalo najmanj 75% obsega predmeta in najmanj 75% vsebin ustreza vsebinam predmeta, pri katerem se študijska obveznost priznava. Študijska obveznost se ovrednoti z enakim številom točk po ECTS, kot znaša število kreditnih točk pri predmetu, na podlagi sklepa komisije. Pri tem se smiselno upošteva 7. in 8. člen *Pravilnika o postopku....*

Pri priznavanju znanja in spretnosti, pridobljenih z delom, samoizobraževanjem in priložnostnim učenjem se smiselno uporablja 9. člen *Pravilnika o postopku...*

O priznanju teh odloča Študijska komisija ALUO, na podlagi prošnje kandidata. Komisija odloča :

- a) ali neformalno pridobljeno znanje oz. spretnosti preveri,
- b) ali oceni izdelke in storitve, ki jih kandidat predložil kot dokaz, da obvlada določeno znanje ali spretnost.

Študijska komisija ALUO določi najprimernejši način preverjanja znanja in določi potek preverjanja.

5. POGOJI ZA NAPREDOVANJE PO PROGRAMU

Študenti morajo imeti za vpis v višji letnik potrjen predhodni letnik s frekvencami iz vseh predmetov, vse zahtevane naloge in naslednje število kreditnih točk (KT) po ECTS:

- za vpis v 2. letnik najmanj 51 KT po ECTS (od tega dosežene vse KT po ECTS nosilnega predmeta programa),
- za vpis v 3. letnik 60 KT prvega letnika in najmanj 54 KT po ECTS drugega letnika.

Študijska komisija ALUO lahko izjemoma odobri napredovanje študentu v višji letnik, če je v predhodnem letniku dosegel najmanj 42 KT po ECTS, če ima za to opravičljive razloge. Ti so navedeni v Statutu Univerze v Ljubljani.

Študenti morajo imeti za ponavljanje:

- 1. letnika doseženih najmanj 28 KT po ECTS,
- 2. letnika doseženih 28 KT po ECTS.

Študent lahko v času študija enkrat ponavlja letnik ali enkrat spremeni študijski program zaradi neizpolnitve obveznosti v prejšnjem študijskem programu.

Študentom glede izbire posameznih predmetov in drugih vprašanj, povezanih s študijem, v okviru govornih ur svetujejo visokošolski učitelji posameznih oddelkov na ALUO. Dodatne informacije, glede obsega in možnosti izbire splošnih izbirnih predmetov, ter pridobivanja ECTS, so študentom I. stopnje na voljo v referatu za študijske zadeve.

Vse aktualne informacije za študente so objavljene na spletni strani ALUO.

6. POGOJI ZA DOKONČANJE ŠTUDIJA

Za dokončanje študija mora študent opraviti:

- vse obveznosti pri vseh predmetih, ki jih je vpisal,
- in pripraviti diplomsko delo ter ga zagovarjati.

7. DOLOČBE O PREHODIH MED PROGRAMI

Prehodi med programi so mogoči znotraj programov prve stopnje Akademije za likovno umetnost in oblikovanje in drugih fakultet skladno z Zakonom o visokem šolstvu in Merili za prehode med študijskimi programi in drugimi predpisi. Študenti vpisani pred uvedbo novih

študijskih programov za pridobitev izobrazbe, ki imajo pravico do ponavljanja in zaradi postopnega uvajanja novih študijskih programov ne morejo ponavljati letnika po programu v katerega so se vpisali, preidejo v nov program, pod enakimi pogoji kot študenti novih programov.

O prehodih med programi odloča Študijska komisija ALUO

8. NAČINI IZVAJANJA IN OCENJEVANJA

Študij se izvaja redno in izredno. Zaradi specifičnosti študija na ALUO se izredni študij umetniških, konservatorsko-restavratorskih in oblikovalskih predmetov izvaja v okviru rednega študija in pod enakimi pogoji. Izredni študij se izvede v skladu z vsakoletnim razpisom, kjer je določeno točno število razpisanih mest.

Oblike preverjanja in ocenjevanja znanja se izvajajo za vsak predmet tako, da se učni proces pri vsakem predmetu konča s preverjanjem znanja oz. opravljenih nalog. Oblike preverjanja znanja so opredeljene v učnih načrtih predmetov. Splošna pravila preverjanja znanja urejuje izpitni pravilnik ALUO, ki ga potrjuje Senat ALUO.

Pri ocenjevanju se uporablja ocenjevalna lestvica skladno s Statusom Univerze v Ljubljani.

9. PREDMETNIK ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA

Legenda:

P – predavanje;

S – seminar;

V – vaje;

ID – individualno delo

Σ – kontaktne ure skupaj

ŠD – samostojno delo študenta

ECTS – kreditne točke (1 kreditna točka pomeni 25 ur obremenitev študenta)

* **Obrazložitev oblike izvajanja kontaktnih ur na ALUO:** ALUO izvaja neposredne pedagoške oblike kontaktnega dela kot so: predavanja, seminarji, vaje in individualno delo. Individualno delo ni samostojno študentovo delo, temveč neposredna oblika kontaktnega pedagoškega dela, ki izhaja iz potreb narave in specifičnosti ateljejskega dela. To pomeni, da se visokošolski učitelj znotraj obravnavane ure v polnem času posveča na način predavanja in vodenega dela posamezniku oz. posameznim manjšim skupinam študentov. Zaradi programske vsebine predmeta, ki je usmerjena na mnogoterost izpeljank izraženih skozi študentov individuuum oz. problematiko učnega gradiva je tovrstna oblika dela nepogrešljiv del sistema umetniške akademije. ALUO jo izvaja in najavlja že vrsto let.

Predmetnik je prikazan v tabeli spodaj

1. semester											
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE ŠD	URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD			
1	Kiparstvo I	<i>Matjaž. Počivavšek, Jože Barši, Alen Ožbolt</i>	60	30	0	0	90	85	175	7	
2	Risba I	<i>Tugomir Šušnik, Ksenija Čerče, Bojan Gorenc, Marjan Gumilar, Žiga Kariž, Zmago Lenardič</i>	60	0	0	0	60	40	100	4	
3	Uvod v zgodovino evropske umetnosti	<i>Petja Grafenauer, Nadja Zgonik</i>	30	0	0	0	30	45	75	3	
4	Likovna teorija I	<i>Jožef Muhovič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4	
5	Likovna anatomija	<i>Uršula Berlot</i>	45	15	0	0	60	40	100	4	
6	Kiparska tehnologija I	<i>Metod Frlic</i>	15	30	0	0	45	55	100	4	
7	Grafika I	<i>Zora Stančič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4	
SKUPAJ			270	135	0	0	405	345	750	30	
DELEŽ											

2. semester											
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE ŠD	URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD			
1	Kiparstvo II	<i>Matjaž. Počivavšek, Jože Barši, Alen Ožbolt</i>	60	30	0	0	90	160	250	10	
2	Risba II	<i>Tugomir Šušnik, Ksenija Čerče, Bojan Gorenc, Marjan Gumilar, Žiga Kariž, Zmago Lenardič</i>	60	0	0	0	60	40	100	4	
3	Umetnostna zgodovina I	<i>Petja Grafenauer, Nadja Zgonik</i>	30	0	30	0	60	40	100	4	
4	Prostorske zasnove I	<i>Uršula Berlot</i>	45	15	0	0	60	40	100	4	
5	Kiparska tehnologija II	<i>Metod Frlic</i>	15	30	0	0	45	55	100	4	
6	Video in novi mediji I	<i>Robert Černelč Sašo Sedlaček</i>	30	30	0	0	60	40	100	4	
SKUPAJ			240	105	30	0	375	375	750	30	

DELEŽ

3. semester

ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD		
1	Kiparstvo III	<i>Matjaž. Počivavšek, Jože Barši, Alen Ožbolt</i>	60	30	0	0	90	160	250	10
2	Risba III	<i>Tugomir Šušnik, Ksenija Čerče, Bojan Gorenek, Marjan Gumilar, Žiga Kariž, Zmago Lenardič</i>	60	0	0	0	60	40	100	4
3	Umetnostna zgodovina II	<i>Petja Grafenauer, Nadja Zgonik</i>	30	0	30	0	60	40	100	4
4	Kiparska tehnologija III	<i>Metod. Frlic</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
5	Prostorske zasnove II	<i>Uršula. Berlot</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
6	Oblikovne zasnove I	<i>Tomo Stanič</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
SKUPAJ			195	120	30	0	345	405	750	30

DELEŽ

4. semester

ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD		
1	Kiparstvo IV	<i>Matjaž. Počivavšek, Jože Barši, Alen Ožbolt</i>	60	30	0	0	90	160	250	10
2	Likovna teorija II	<i>Jožef Muhovič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
3	Kiparska tehnologija IV	<i>Metod Frlic</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
4	Oblikovne zasnove II	<i>Sergej Kapus</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
5	Risba IV ali Video in novi mediji IP	<i>Tugomir Šušnik, Ksenija Čerče, Bojan Gorenek, Marjan Gumilar, Žiga Kariž, Zmago Lenardič</i>	60	0	0	0	60	40	100	4
		<i>Robert Černelč</i> <i>Sašo Sedlaček</i>	15			45				

6	Splošni izbirni predmet								100	4
SKUPAJ		185	120	0	45	350	350		750	30
DELEŽ										

5. semester

ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD		
1	Kiparstvo V	<i>Matjaž Počivavšek, Jože Barši, Alen Ožbolt</i>	60	30	0	0	90	160	250	10
2	Risba IP ali Video in novi mediji IP	<i>Tugomir Šušnik, Ksenija Čerče, Bojan Gorenec, Marjan Gumilar, Žiga Kariž, Zmago Lenardič</i> <i>Robert Černelč</i> <i>Sašo Sedlaček</i>	30 15	30	0	0 45	60	40	100	4
3	Uvod v umetnostno teorijo	<i>Petja Grafenauer, Nadja Zgonik</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
4	Oblikovna zasnove III	<i>Tomo Stanič</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
5	Kiparska tehnologija V	<i>Metod Frljic</i>	15	0	0	30	45	55	100	4
6	Splošni izbirni predmet								100	4
SKUPAJ			165	120	0	75	360	350	750	30
DELEŽ										

6. semester

ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD		
1	Kiparstvo VI	<i>Matjaž Počivavšek, Jože Barši, Alen Ožbolt</i>	60	30	0	0	90	160	250	10
2	Likovna teorija III ali Umetnostna teorija	<i>Jožef Muhovič</i> <i>Petja Grafenauer, Nadja Zgonik</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
3	Oblikovne zasnove IV	<i>Tomo Stanič</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
4	Priprava diplomskega dela								100	4

5	Kiparska tehnologija VI	<i>Metod Frlic</i>	0	15	0	30	45	55	100	4
6	Splošni izbirni predmet								100	4
SKUPAJ			105	105	0	30	240	310	750	30
DELEŽ										

**Izračuni na semester in končni seštevki odstopajo od dejanskega izvajanja zaradi različnega izvajanja oblike kontaktnih ur pri splošnem izbirnem in strokovnem izbirnem programu. V predmetnik zato kontaktne ure pri tovrstnem delu niso umeščene.*

Strokovni izbirni predmeti - Kiparstvo

ZAP. ŠT.	PREDMET	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD		
1	Grafika IP	<i>Zora Stančič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
2	Video in novi mediji IP	<i>Robert Černelč Sašo Sedlaček</i>	15	0	0	45	60	40	100	4
3	Risba IP	<i>Tugomir Šušnik, Ksenija Čerče, Bojan Gorenec, Marjan Gumilar, Žiga Kariž, Zmago Lenardič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
4	Fotografija A	<i>Peter Koštrun Emina Djukić</i>	15	15	0	0	30	70	100	4
5	Risba IV	<i>Tugomir Šušnik, Ksenija Čerče, Bojan Gorenec, Marjan Gumilar, Žiga Kariž, Zmago Lenardič</i>	60	0	0	0	60	40	100	4
6	Umetnostna teorija	<i>Petja Grafenauer, Nadja Zgonik</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
7	Likovna teorija III	<i>Jožef Muhovič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
8	Prostorske zasnove III	<i>Uršula Berlot</i>	15	30	0	0	45	55	100	4
9	Slikarstvo IP	<i>Zmago Lenardič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4
10	Teorija medijev in novomedijske umetnosti III	<i>Polona Tratnik</i>	30	15	0	0	45	55	100	4
11	Teorija medijev in novomedijske umetnosti IV	<i>Polona Tratnik</i>	30	15	0	0	45	55	100	4

SKUPAJ

315 255 0 45 585 515 1100 44

10. KRATKA PREDSTAVITEV POSAMEZNIH PREDMETOV

Kiparstvo I, II

Namen predmeta je spoznavanje in neposredno obvladovanje tretje dimenzije, oblike, volumna. Študent pridobi bistveno znanje, temeljne in ključne informacije o kiparstvu, osnovne in praktične delovne izkušnje z raznovrstnimi kiparskimi materiali. Spozna široko paleto tako klasičnih kot tudi modernističnih znanj in veščin kiparskega medija, kjer je človeško telo prvi in osnovni motiv za kiparja, telo pa je kraj, izvor dožemanja in hkrati objekt percepcije. Nauči se prepoznavati različne kiparske oblikovno-vizualne tehnike in materiale (relief, kip, podstavek, javni kip, prostorske postavitve, instalacije); razvija sposobnosti za opazovanje, prepoznavanje in oblikovanje v materialu, snovi, pri čemer se spodbuja raba različnih kiparskih materialov, tradicionalnih in sodobnih (tradicionalni: glina, les, mavec, kamen, železo, baker, bron; sodobni: aluminij, umetne mase, smole, industrijski in »readymade« materiali, žica, vrstica, kavčuk, neon in tudi živi organski materiali in rastline, žima, mast, sladkor, čokolada ...).

Risba I, II

Pri upodabljanju človeškega telesa študent spozna razlike med vidnim in likovnim prostorom (s pomočjo znanja iz likovne anatomije – spoznavanja z notranjim ustrojem telesa in spoznavanja prostorsko-plastičnih vrednosti ter kontekstualizacije telesa-oblike) in se usposobi za večpomensko rabo risbe v kasnejših fazah študija in dela. Osvoji veščine sooblikovanja geometrijskih faktor in anatomske strukture, razume linearno perspektivo in proporcionalne zasnove ter je sposoben usklajevanja risarskih globinskih (prostorskih) učinkov s slikovnimi (površinskimi). Spozna izrazne možnosti konturne risbe in možnosti vključevanja ploskve in tonskega prostora. Skozi spontano sestavljanje, kombiniranje in dopolnjevanje predstave vzorcev ostrijo svoj duhovni odnos do sveta, nižajo pragove zaznave in poglobljajo lastno senzibilnost.

Uvod v zgodovino evropske umetnosti

Študent spozna slogovna obdobja v zgodovinskem razvojnem loku zahodnoevropske umetnosti (prazgodovinska umetnost, umetnost ljudstev starega Bližnjega vzhoda, grška in rimska antična umetnost, starokrščanska umetnost, bizantinska umetnost, zgodnjerednjeveška umetnost, romanika, gotika, renesansa, barok, klasicizem, umetnostni slogi 19. stoletja) na področju tradicionalnih likovnih panog arhitekture, kiparstva, slikarstva in grafike. Pridobi vpogled v načela slogovne zgodovine in analize ter usposobljenost za osnovno samostojno slogovno analiziranje umetnostnih spomenikov. Študent spozna temeljne umetnostne spomenike ter je sposoben določiti kriterije za vrednotenje, na podlagi katerih se razvrščai posamezne umetnostne spomenike v slogovna obdobja ter razlikuje med bolj in manj zgodovinsko prelomnimi umetninami.

Likovna teorija I

Študent spozna in razume: vlogo likovne teorije v likovni praksi; odnos med vizualnim in likovnim; oblikotvorno logiko temeljnih likovnih prvin; oblikotvorne postopke modelacije, modulacije, gramatike svetlostnih in barvnih ekranov, gramatiko točke in linearne gramatike; barvne kontraste in logiko barvnega komponiranja; logiko diference med motivno predlogo in modeli njenega likovnega posnemanja; osnove formalne likovne analize; temeljne likovnoteoretske koncepte v formalnem in historičnem likovnem kontekstu. Po končanem programu je sposoben likovnoteoretsko reflektirati likovne ustvarjalne postopke drugih in samega sebe in na tej osnovi v sodelovanju z mentorjem glavnega predmeta (so)načrtovati lastne oblikotvorne cilje in etapne strategije.

Likovna anatomija

Študent spozna in razume vlogo likovne anatomije v likovni umetnosti in likovni praksi. Pridobi osnove znanja o anatomiji človeškega telesa, obravnavani po sistemskih sklopih. Po končanem programu je študent sposoben reflektiranega analitičnega mišljenja pri razumevanju notranje strukture telesa kot oblike in odnosov do njene zunanosti, kreativne rabe znanj s področja likovne anatomije v ateljejski praksi in prevajanja anatomske strukture v dvodimenzionalno ritmično strukturiranje prostora. Pridobljeno znanje in sposobnost reflektiranega analitičnega mišljenja kreativno uporabi v praksi, pri načrtovanju in izvedbi likovnega dela, tako v zvrsteh figuralne umetnosti, kot tudi v konceptualnih umetniških praksah, ilustraciji, animiranemu filmu, videu in drugih zvrsteh sodobnih medijev

Kiparska tehnologija I

Predmet razvija sposobnost uporabe različnih materialov in tehnik pri kiparskem kreativnem delu, kar pomeni, da študent osvoji teoretične osnove in praktično delo z različnimi kiparskimi materiali. Razvije znanje in občutek za postopnost, logiko in faznost pri delu ter različne načine aplikativnega načrtovanja dela in strateškega mišljenja. Študent pridobi znanje o pravilni izbiri in uporabi tehnik dela ter izbiri ustreznega materiala pri ateljejskem delu. To se dosega skozi praktične izkušnje in aplikacije pri delu z osnovnimi kiparskimi materiali in tehničnimi pripomočki pri delu z njimi.

Grafika I

Študent spozna likovne in tehnološko-tehnične procese grafičnega ustvarjanja in osnovnih elementov za delo v grafiki ter različne vrste uspešnih grafičnih del in razloge za njihovo uspešnost. Nauči se uporabljati različne tehnike, materiale in orodja, ki so potrebni za ustvarjanje v grafiki. Ob sočasni teoretični podpori in korekturah se usposobi za realizacijo grafičnega lista. Pri tem razume specifičnosti grafičnega izražanja, fenomen zrcalne podobe v grafiki in funkcijo svetlo-temnih ploskev. Nauči se obvladovanja osnov tehnično-tehnoloških grafičnih postopkov in razumevanja specifičnosti črte v vidnem svetu in na grafični plošči. S pridobljenim znanjem je študent sposoben razločevati koncepte v likovni umetnosti od organizacije fenomenov v naravni legi.

Umetnostna zgodovina I

Študent spozna likovni razvoj moderne umetnosti, njen pomen, kontekst in recepcijo. Na podlagi konkretnih analiz pridobi temeljna znanja iz epistemologije in hermenevtike modernizma. Usposobi se za poznavanje in interpretacijo likovnih umetnin 19. in 20. stoletja, kritično branje in razlaganje umetnostno zgodovinske literature ter oblikovanje inovativnih kritičnih stališč v vrednotenju modernizma. Pridobljeno znanje je sposoben uporabljati v študentskem ateljejskem delu in v povezavah z drugimi teoretičnimi predmeti. Razume ustvarjalne postopke in probleme v moderni umetnosti, kar se neposredno zrcali v celotnem študijskem procesu prvega letnika in v študentovem osebnem razvoju.

Prostorske zasnove I

Študent razvije likovno mišljenje, spoznava operativno vlogo prostorskih principov v likovni praksi in spoznava likovne principe, ki ustvarjajo iluzijo tretje razsežnosti na dvodimenzionalni ploskvi. Pridobi osnovna znanja za kreiranje iluzije tridimenzionalnega prostora na dvodimenzionalni površini s pomočjo raznovrstnih kombinacij prostorskih ključev. Študent je sposoben reflektirati likovne ustvarjalne postopke in začeti spoznavati notranjo strukturo in proces gradnje likovnega dela. Spozna principe in vedenja, ki so kreativno uporabna v vseh vrstah likovnih praks, tako v slikarstvu, risbi, ilustraciji, animaciji, videu in drugih zvrsteh sodobnih medijev, oblikovanju in restavraciji.

Kiparska tehnologija II

Predmet v drugem semestru razvija globlje in širše razumevanje in boljše poznavanje kiparskih materialov in tehnik ter možnost izbire in praktične aplikativnosti pri idejnih odločitvah v ateljejskem delu. Razvija praktično sposobnost uporabe materialov in tehnik v samostojnem kreativnem delu ter tudi možnost reflektiranja narejenega torej analize uporabnosti in učinkovitosti materialov in tehnik.

Video in novi mediji I

Predmet vpelje študenta prvega letnika v osnove medijske umetnosti ter ga seznanja s specifičnimi osnovami elektronsko digitalne tehnologije, vendar vseskozi s poudarkom, da ne gre le za tehnološke postopke, ampak za komunikacijsko ustvarjalno razsežnost. Študent spozna osnovne pojme medijske umetnosti in razume osnovne elemente, ki gradijo strukturo video podobe. S pridobljenim znanjem je študent sposoben dekodirati osnovne ideje medijskega dela, izdelati video skript na temo lastnega video portreta in samostojne izvedbe re-montaže že posnetega slikovnega materiala. Študent pridobi tudi vpogled v sam začetek svetovne medijske umetnosti in vzporeden razvoj slovenskega videa.

Kiparstvo III, IV

Študent spoznava kiparstvo skozi ateljejsko prakso in uporabo materialov. Spoznava temeljne pojme in njihovo praktično uporabo v kiparstvu. Obravnava predvsem obdobje zgodnjega modernizma, ki je prehod in presečišče po eni strani še klasičnega dela z modelom in mimetičnega »odslikovanja« človeškega telesa. Po drugi strani pa že temelji na modernem dojemanju kiparskega medija kot

avtonomne ustvarjalne prakse, ki govori skozi kiparski material, kiparsko obliko, ki je lahko kip kot telo, predmet, objekt ali prostorska situacija. Študent obvladuje in manipulira kiparski material pri vse bolj kompleksnem formiranju tretje dimenzije, oblike, volumna in prostora. Sooči se z dejstvom, da obstaja tudi drugi način ustvarjanja kiparske forme, kjer je človek podoben materialu (odnos material – človeška podoba) ali pa je kip lahko samostojna, avtonomna forma.

Risba III, IV

Študent intenzivira oblikovno dojetje, kreiranje in razmišljanje, ki se odpirajo novim vizualnim kontekstom, s čemer se širi po eni strani interpretativna mreža, po drugi strani pa možnost sintetičnega predvidevanja. Študent pridobi sposobnost za ustvarjalno rabo risarskih sredstev pri oblikovanju celovitega slikovnega prostora, usposobljenost za funkcionalno uporabo risbe pri načrtovanju slikarskih, kiparskih ali grafičnih likovnih del, sposobnost obvladovanja različnih risarskih pristopov, ki jih omogoča razumevanje in obvladovanje konturne risbe in sposobnost gradnje slikovnega polja s ploščenjem prostora in z izrabo predstavnih prostorskih možnosti, ki jih omogoča tonska lestvica.

Umetnostna zgodovina II

Študent spozna dogajanje v zgodovini likovne umetnosti od leta 1945 dalje do sodobnega časa v kontekstu filozofskih in družbenih tokov ter teorij. Dobi vpogled v kronološko zaporedje gibanj in teženj v umetnosti visokega in poznega modernizma ter postmodernizma. Hkrati je sposoben samostojno uporabljati kriterije za vrednotenje del znotraj različnih medijskih praks moderne in sodobne umetnosti. Študent spozna aktualne umetnostnozgodovinske metodologije, kot so strukturalizem in poststrukturalizem, postkolonialna teorija ter teorije spolov in identitet.

Kiparska tehnologija III

Študent s teoretičnim znanjem in praktično uporabo tehnoloških vsebin lažje umešča lastna dela v kiparsko prakso. Zato razvija uvid v različne rabe tehnoloških postopkov in sredstev v kiparstvu in likovni umetnosti. Študent pridobi novo znanje o tehnoloških postopkih in pristopih, ki se uporabljajo v kiparstvu. Spozna sredstva in tehnologije ter se usposobi za njihovo pravilno uporabo pri izvedbi ateljejskega dela. Študent osvoji osnove dela z bronom, kovinami in kamnom. Spozna pravilno uporabo tehnik dela ter ustrezno izbira materiale s strateškim načrtovanjem dela – zlasti pri klesanju kamna in ulivanju bronu. Sposoben je pravega izbora kovin in/ali uspešne kombinacije kovin ter njihove aplikacije v konkretni kiparski praksi. Upošteva zakonitosti materialov in tehnik, ki neposredno ali posredno vplivajo na izpeljavo ideje oz. njeno materializacijo.

Prostorske zasnove II

Študent spozna različne pristope v obravnavi prostora v moderni in sodobni umetnosti in je usmerjen k analizi in kritični refleksiji teh pristopov. Razume pomen strukturiranja prostora umetnine v odnosu do razstavnega konteksta (t. i. zunanjega prostora). Pridobi znanje za načrtovanje prostorskih kompozicij, za smotrno uporabo različnih optičnih priprav in pripomočkov v likovnem delu. Študent zna praktično uporabiti pridobljeno znanje prostorskih zasnov pri ateljejskem delu: pri risanju in slikanju predmetov, figur in prostora kot tridimenzionalnih oblik, ki se na dvorazsežni slikovni površini z uporabo znanja prostorskih ključev in projekcij pokažejo tako, da ohranijo vtis o svoji telesnosti, prostorski umeščenosti in proporcionalnosti.

Oblikovne zasnove I, II

Študent spozna polpretekle prakse in metode za izvedbo in razvijanje enkratnosti osebne izraza in realizacijo zastavljenih nalog. Pri tem je poudarek na interakciji med konceptom, procesom in realizacijo. Študent razvija sposobnost analitičnega mišljenja in sistematičnega delovanja na področjih, ki vključujejo uporabo netradicionalnih tehnologij in širijo področja likovnega izražanja. Sposoben je tudi samostojno problematizirati in analizirati smotrnosti tehnoloških aplikacij za doseganje likovnega izraza, s tem pa tudi smotrno načrtovati ustvarjalno delo in reflektirati artikulacijo lastnih del. Praktično delo vključuje preverjanje učinkovanja avtonomnih vizualnih struktur, pomensko strukturiranje podob s pomočjo selekcije in transpozicije izbranih oblik ter tudi eksperimentiranje in raziskovanje vizualnih struktur na razširjenih področjih likovnega delovanja (ilustracija, fotografija, scenografija, novi mediji ipd.).

Likovna teorija II

Študent pridobi operativno poznavanje zahtevnejših konceptov stroke ter sposobnost za funkcionalno povezovanje teoretskih in praktičnih spoznanj na ravni aplikacije. Pozna in razume: vlogo likovnih spremenljivk v likovni praksi; logiko likovnega abstrahiranja; predpostavke za izgradnjo avtorske likovne morfologije; barvno sistematiko; predpostavke in logiko barvnega komponiranja; gestaltistične zakone in logiko njihove likovne aplikacije; kategorialno strukturo likovnega prostora in njene oblikotvorne regulative; logiko kompozicijskih principov zagotavljanja enotnosti v likovni kompoziciji; logiko kompozicijskih principov na temelju kategorialne strukture formata; aplikacijo modelov formalne likovne analize na konkretne primere likovnih del.

Kiparska tehnologija IV

Študent dodatno razvija tehnološko znanje in praktične izkušnje. Pridobi poglobljeno znanje o materialu (bron, kovine in kamen), njihovem razlikovanju po sestavi ter o povezavah med materiali in tehnologijo in cilji umetniškega dela. Pri tem se sčasoma usposobi tudi za eksperimentalno rabo materialov in tehnologij ter njihovo kombiniranje pri izvedbi v okviru ateljejskega dela in tehnoloških seminarjev. Praktična in aplikativna uporaba znanja za doseg ciljev pri kreativnem delu. S pridobljenim znanjem in praktičnim uporabljanjem tehnoloških vsebin študent bolje in lažje umešča lastno delo v sodobno umetniško prakso.

Kiparska tehnologija V

Študent se nauči osnov pravilnih uporab materialov in tehnik dela za optimalno doseganje ciljev. Spozna kemijske in fizikalne lastnosti bronca, načine ulivanja in posebnosti izdelave kalupov; načine izdelave voska, voščenega pozitivna, postavitev dolivnega in zračnega sistema, izdelavo kalupa ter varnost pri delu. Spozna 3D sodobne tehnologije za pomoč pri izdelavi kipa, uporabo CNC stroja kot sodobnega pripomočka, ki omogoča veliko natančnost in prihrani čas izdelave.

Kiparska tehnologija VI

Gre za poglobljeno obravnavo tem iz preteklih semestrov za rutinsko obvladovanje materialov in tehnik pri kreativnem delu. Glina in terracotta: uporaba in lastnosti raznih glin, dodatki glinam, postopki sušenja in votlenja, gradnja votlih teles in objektov; ojačitve. Površinska obdelava gline z dodajanjem ali odvzemanjem materialov. Različne obdelave gline pred in po žganju. Znanje je široko uporabno tudi v drugih umetniških praksah in ima veliko aplikativno vrednost.

Kiparstvo V, VI

V zadnjem letniku prvostopenjskega študijskega programa kiparstva se študenta usmerja in spodbuja k samostojnosti in kreativnosti. Od njega se pričakuje individualno odločanje znotraj kiparskega procesa (samostojno in suvereno razvijanje ideje in konteksta, poznavanje in izbira materialov, razumevanje motiva in povezave le-tega z materialno in pomensko strukturo kiparske oblike) kot tudi razumevanje in dojetje umetniškega diskurza v širšem družbenem kontekstu.

Umetnostna teorija

Študent spozna temeljne tekste iz novoveške umetnostne teorije. Sposoben je povezovanja znanj iz filozofije, estetike, literarne teorije, sociologije umetnosti in psihoanalize. Nauči se oblikovanja inovativnih teoretskih stališč in pisanja strokovnih tekstov ter povezovati teoretske modele z ustvarjalno prakso (ateljjsko delo). Spozna ustroj ter pomen kritiškega diskurza o likovni umetnosti od Platona do postmodernizma (Derrida). Na tej podlagi je študent sposoben večplastne analize in kritike kulturnih in umetniških pojavov, teorij in konceptov, pridobljeno znanje pa se zrcali tudi v njegovem splošnem pogledu na svet in umetnost.

Oblikovne zasnove III, IV

Študent spozna prakse, ki preko teoretičnega znanja posredujejo informacije, osvetlijo umetniško prakso in predstavijo možnosti »razvojnega zapisa« kot orodja, ki »pripne« in realizira umetniški

projekt. Seznanj se s konceptualno in neokonceptualno umetnostjo ter je sposoben problematizacije in analize smotrnosti tehnoloških aplikacij za doseganje likovnega izraza. Na individualni ravni se spodbuja tudi delo tistih študentov, ki imajo interes v likovnih praksah, vezanih na sorodne medije (strip, animacija, ilustracija, filmska in gledališka scenografija ipd.). Študent razvija »dobre navade«: kritično raziskovanje, odkrivanje možnosti izbranega medija in preverjanje možnosti realizacije idej na praktičnem področju. V 6. semestru študent izdela portfolij kot pomoč pri refleksiji preteklega študijskega in osebno izraznega dela ter kot pomoč pri pripravi diplomske naloge.

Uvod v umetnostno teorijo

Cilj predmeta je študenta, ki je do 3. letnika prejel temeljna znanja o umetnostnih razdobjih, ustvarjalcih in posameznih spomenikih, seznaniti s temeljnimi umetnostnozgodovinskimi in teoretskimi pristopi, ki so posredovana znanja omogočili. To ga bo pripravilo na zahtevno nalogo pisanja diplomske naloge prve stopnje. Pristopi novejših umetnostnih zgodovin temeljijo na analizi in interpretaciji tako umetniškega dela kot njegovega teoretskega in ideološkega konteksta. Predmet bo študenta usmeril pri odločitvi za enega od dveh obveznih izbirnih predmetov v 6. semestru, Umetnostno teorijo ali Likovno teorijo.

Risba IP

Izbirni predmet Risba je namenjen tistim študentom Kiparstva in smeri Video in novi mediji na programu Slikarstva, ki presodijo, da ob svojem osnovnem študiju potrebujejo dodatna znanja in izkušnje iz risarskih in risarsko-načrtovalskih spretnosti in razumevanja ali pa jim dodatne izkušnje iz tega predmeta predstavljajo del njihovih projektov na programu, v katerem študirajo. Študent se nauči načrtovati in pripravljati kiparska ali novomedijska dela s pomočjo risarskih tehnik. Izpopolnjuje sposobnost risarskega upodabljanja plastičnega prostora in sposobnost risarskega eksperimentiranja in dela v izbranih vidikih risbe. Program omogoča boljše razumevanje celostnosti umetniškega dela in pomena njegovega načrtovanja.

Video in novi mediji IP

Študent pridobi osnovna znanja video skripta, video dramaturgije, veččin snemanja in elektronsko digitalne montaže in sposobnost realizacije lastnega video dela in video spota ter enostavne flash animacije. Pridobi tudi poglobljena znanja s področja medijskega ustvarjanja, ki mu omogočajo 2D in 3D računalniško animacijo, net video, VIDEO DJ interaktivne instalacije ter medijske akcije v javnem prostoru. Nauči se zajemanja panoramskih posnetkov s programom avto fotostich ter 3D skeniranja prostora za interaktivno vstopanje v podobo. Študent pridobi znanje o ustvarjanju medijskega dela od koncepta do realizacije.

Prostorske zasnove III

Pri predmetu gre za poglobljanje in nadaljnjo rabo znanj iz predmeta Prostorske zasnove II. Študent pridobi znanje za sestavljeni perspektivni prostor, za uporabo stopnjevane ali zmanjševane globinske

percepcije, za gradnjo globine in volumna v sliki in ostale pristope k načrtovanju likovnega dela. Pri tem je seznanjen z različnimi optičnimi napravami, kot so perspektivne mašine, kamere in optični inštrumenti, ki se jih na podlagi izkazanega interesa lahko tudi nauči uporabljati.

Grafika IP

Študent spozna zmožnosti grafičnega medija in možne aplikacije njegovih značilnih lastnosti v avtonomnih grafičnih delih ali kot dodana matrica v kombinaciji z ostalimi likovnimi mediji. Nauči se uporabljati različne tehnike, materiale in orodja, ki so potrebni za ustvarjanje v grafiki ter to prakso v skladu s posebnimi individualnimi izraznimi potrebami prenesti na področje svojega osnovnega delovanja. Po končanem programu je študent sposoben samostojno zasnovati in realizirati grafični list, zna prilagajati različne tehnike svojim konceptom in prezentirati svoja grafična dela na samostojnih razstavah.

Slikarstvo IP

Cilji predmeta so v pridobivanju tistih znanj in izkušenj, ki študentu dodatno pomagajo pri doseganju rezultatov v njegovi osnovni usmeritvi/programu, dvigujejo raven načrtovanja lastnih umetniških del in mu omogočajo, da razvija avtonomne vidike, ki jih nudi slikarstvo. Študent spozna osnovne načine in postopke za predstavljanje tretje dimenzije na dvodimenzionalni površini (viziranje, perspektiva, prostorski ključ), barvne značilnosti, barvne kontraste in vlogo lokalne barve ter se nauči obvladovanja veščin, smotrne uporabe selekcije in transpozicije oblik pri kreativni uporabi učinkov stilizacije. Poleg poglobljene ravni poučevanja slikarske problematike, se posveča dodatna mentorska pozornost osebnim nagnjenjem in preferencam študenta pri njegovi kreaciji avtonomnih likovnih del in osebnega izraza.

Likovna teorija III

Študent pridobi teoretsko refleksijo likovnih oblikotvornih procesov in strategij, ki mu omogoči načrtovanje in zavestno usmerjanje lastne likovne ustvarjalnosti. Nauči se reflektiranega analitičnega in sintetičnega mišljenja in fleksibilne uporabe teoretskih pojmov in znanj v praksi. Spozna pomen praktične uporabe predpostavk in metod formalne likovne analize in hermenevtike, osvoji logiko odnosa med površinsko in globinsko strukturo v likovni artikulaciji ter obvladuje sistemske oblike orientacije v likovnem prostoru. Študent pozna in razume: likovno kompozicijo v njeni sintaktični in semantični ekstenziji; odnos med površinsko in globinsko strukturo v likovni praksi; probleme operiranja z modeli formalne likovne analize. Zna tudi praktično uporabiti bazične modele formalne likovne analize in temeljne hermenevtične metode v likovni praksi.

Umetnostna teorija

Namen predmeta je osredotočiti in poglobiti predhodna znanja iz umetnostne teorije in jih usmeriti v podrobnejše kritične analize umetnosti 20. stoletja. Študent spozna pomembne teorije in prakse umetnosti 20. stoletja s posebnim ozirom na status umetnine (ontologija umetniškega dela) in recepcijo (kontekst, kritika, vrednotenje). Težišče je na prikazu in analizi vsakokratne vloge umetnika v sodobnem umetnostnem sistemu, v idejnih, družbenih in psiholoških tokovih njegovega časa. Študent si pridobi večplastne intelektualne sposobnosti (analitično mišljenje, mišljenje v velikih

paradigmah, gibanje v različnih predstavnih okoljih, pojmovne in terminološke opredelitve ter uporaba v pisanju in pedagoški praksi itn.) ter temeljen in operativen pojmovni aparat, s katerim lahko samostojno preverja predstavljeno snov, jo primerja z viri v umetniški praksi in strokovni literaturi.

Teorija medijev in novomedijske umetnosti III

Študent pridobi zmožnost uporabe osnovnih študij in teorij, aktualnih za kulturo našega časa. Dobi najpomembnejše temeljne informacije o sodobnih teoretskih tokovih (kulturnih študijah, o feministični teoriji, psihoanalizi, fenomenologiji, poststrukturalizmu), razumljenih kot spodbujevalci sprememb v mišljenju in oblikovanju. To mu pomaga pri razvijanju novih umetniških praks in prostorov delovanja.

Teorija medijev in novomedijske umetnosti IV

Študent pridobi vpogled v analizo temeljnih del M. Heideggerja, W. Benjamina, P. Virilia, V. Fluserja, L. Manovicha in A. Gallowaya s področja filozofije in teorije novih tehnologij. Po končanem programu je študent sposoben pri svojem kreativnem delu uporabljati osnovne študije in teorije, ki so aktualne za kulturo današnjega časa. Pridobi tudi zavedanje o nujnosti povezovanja naravoslovnega in družboslovnega področja ter je seznanjen s teoretskimi paradigmi računalniških iger, svetovnega spleta, digitalnega kina, virtualne arhitekture in hiperteksta.

Fotografija A, B IP

Študent pridobi fotografsko znanje in vedenje v navezavi na področje njegovih kreativnih afinitet. Pridobi znanja za tehnološko obvladovanje izbranih tem fotografskega medija in razumevanje fotografske podobe na izbranem področju medija. Spozna tehnologijo fotografije in njena kreativna področja. Specifično področje delovanja znotraj fotografskega medija je izbrano glede na temo, ki jo predloži študent. Po končanem programu študent obvladuje tako teorijo kot prakso posameznih področij fotografskega medija in kritično razume pomen fotografije v javnih medijih in polju umetnosti *danes*.

Priprava diplomskega dela

Študent izpopolnjuje svojo sposobnost izražanja ustvarjalnih zamisli in koncipiranja ter izvajanja umetniških del. S pomočjo konsultacij in mentorstev se usposablja za načrtovanje, izvedbo in zagovor diplomskega dela ter za pisanje diplomske naloge. Pri tem spozna zgradbo strokovnih in znanstvenih besedil, se nauči citiranja po veljavnih standardih in izpopolnjuje sposobnost javne prezentacije svojega umetniškega dela in strokovnih besedil. To mu kasneje pripomore k usposobljenosti za argumentiranje rezultatov lastnega dela v stiku s strokovno in laično javnostjo.